

**“Децата не винаги помнят това, на което ги учите,
но помнят това, което сте...”**

Училището е неизменна част от нашия живот. Дори и да не искаме, ние сме длъжни да минем през нея. В интерес на истината аз харесвам училището, макар че ставането рано сутрин не е от най-любимите ми неща. За сметка на това обаче прекарвам голяма част от деня си с моите приятели, което е прекрасно! Забавляваме се и си създаваме незабравими спомени. От друга страна, когато съм на училище, се образовам. А образованието е важно нещо и винаги ще бъде! Защото рано или късно на всеки човек му се налага да покаже колко знае и колко може.

Едновременно с училището в нашия живот идват и учителите.

През училищния си период се срещаме с различни учители. Всеки от тях със специфичен начин на работа, различни ценности, различни характери...Всъщност учителите са важни герои в нашия живот. Виждаме се всеки ден, опознаваме се взаимно, доколкото можем. Аз мисля, че те са като наши втори родители. Държат се с нас сякаш сме техни деца. В повечето случаи ги приемаме като приятели, а не като наставници. Освен, че ни дават знания, те оказват влияние при дооформянето на нашите характери. За мен учителите са пример за подражание.

Второ, моите учители са много човечни. А да бъдеш човек, не е често срещано в днешно време, когато по-скоро интересите диктуват битието ни. На финала на училищния си път аз мога да заявя убедено, че моите преподаватели са ми дали по частица от себе си. Научиха ме да бъда великодушна и добронамерена, да проявявам търпение и разбиране, каквото ние, учениците, постоянно получаваме от тяхна страна.

Учителите често ни правят компромиси – прощават закъсненията, ненаписаната домашна... Разбират ни! Знаят, че сме в период, в който нещата, които ни интересуват са:любов,купони,кино, музика. Те ни разбират, защото също са били като нас. Вършили са лудории, грешили са, учили са се от грешките си. Сега вече са преминали през този период и имат значително по – голям житейски опит от нашия. Затова трябва да запомним всеки съвет, всяка една дума, която ни казват! Всячески се опитват да ни помогнат, защото знаят, че се нуждаем от някого, който да ни покаже правилната посока. Винаги, когато се нуждаем от разбиране, те са готови да ни го дадат. Можем да разговаряме с тях за проблемите си, без да се страхуваме, че ще ни се подиграят. Те винаги ще се опитат да ни помогнат, да ни подкрепят.

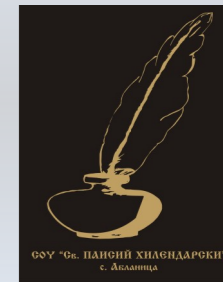
Може би след време ще забравя законите на Мендел или косинусовата теорема, но ВИНАГИ ще помня общуването с моите учители. Мисля, че съм научила много неща от тях. Смятам да ги споделя с вас. Научих благодарение на тях, че за да успееш в живота, трябва да имаш цел. Да се бориш за постигането ѝ с всички сили и никога да не се отказваш. Да постигаме целите си не с измама, лъжа, предателство, двуличие, а с труд, честност и амбиция! Да не чакаме наготово да се случват нещата, а да полагаме усилия. Защото с труд всичко се постига.Винаги ще помня какво казваше една моя учителка. А именно, че най – важното нещо в този живот е да бъдем хора! Да бъдем великодушни, да помагаме на нуждаещите се, когато можем.Сигурно ще дойде ден, в който няма да помня, че през 718 година хан Тервел помага на византийците да отблъснат арабите, но ще помня незаменимите съвети, които са ни дали учителите-нашите втори родители. Лично аз в учителския колектив на моето училище се докоснах до едни големи личности, истински, неподправени... Те са пример за подражание. Винаги ще помня нещата, които са ми казвали и някой ден искам аз също да бъда като тях – а именно, търпелив човек с голямо сърце, който умее да преследва мечтите си!

Ирзан Конадова – ученичка от XII клас

УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК "СВЯТ"

**90 ГОДИНИ ДОКОСВАМЕ БЪДЕЩЕТО
В ЕДИН ЖИВОТ БЕЗ МЕЖДУЧАСИЕ**

Брой 1: месец април

СОУ "Св. Паисий Хилендарски" с. Абланица

e-mail: souablanica@abv.bg

страница 1

Мехмед Имамов
Директор от 1998г.

ПОЗДРАВИТЕЛНО СЛОВО ПО ПОВОД 90 ГОДИНИ СВЕТСКО УЧИЛИЩЕ

**Скъпи ученици, уважаеми
колеги, бивши и настоящи
възпитаници на СОУ-Абланица**

С чувство на удовлетворение можем да отбележим, че СОУ „Св. Паисий Хилендарски“ през своите 90 години израсна и се утвърди като авторитетно учебно заведение в региона, областта и страната. Добрата материално-техническа база, голямото професионално майсторство, постоянният стремеж към нови творчески висоти и любовта към децата са гаранция за превръщане на училището в едно огнище, в ковачница на образовани, интелигентни, добре възпитани млади хора.

Поклон пред дълголетието на просвещението в село Абланица, устояло 90 години; възхищение от дързостта и отговорността на учителите, преминали през много перипетии и обществени нападки, които вече 90 години успешно вървят напред и нагоре по стръмния път на интелигентна борба с предизвикателствата на времето...

Посланието ми към всички е послание за отговорност, толерантност, разбирателство и обич! Нашата отговорност са нашите деца. Нашата мисия е възможна, защото най-тежкият урок за един учител е урокът по човечност, който той успява да проведе в живота на образованието, знаейки, че

*Децата не винаги помнят това, на което ги
учим, а помнят това, което сме...;*

*Децата желаят повече примери, отколкото
критика;*

*Децата са „проводници“ на светлина и
топлина, която получават от нас –
учителите, които сме и родители.*

Желая на всички учители, родители, възпитаници и приятели на училището достатъчно слънце, за да запазим мирогледа си светъл, достатъчно щастие, за да запазим духа си жив; достатъчно предизвикателства, така че и най-малките успехи в работата ни да изглеждат много по-големи!

Честит празник и нека пребъде образованието в село Абланица, за да има Светлина!

Мехмед Имамов, Директор
СОУ „Св. Паисий Хилендарски“,

Вестникът издават: Илвие Кокударева

Юлай Кокударев - XII клас

Сунай Шамов - XII клас

Редактори: Сълзета Зейнева

Халил Узунов - XII клас

Репортери: Нанси Узунова - X клас

Ирен Гърбева - X клас

/1722-1773 / - пръв български народен будител, автор на „История славянобългарска“. Изразените в труда му идеи за Национално възраждане и освобождение на българския народ карат някои от нашите ранни изследователи да го сочат за основоположник на Българското национално възраждане. През 1745 г. се установява в Хилендарския манастир и приема монашеството. Днес са известни над 60 преписа от неговата История. Канонизиран е за светец от Православната църква.

Ние вярваме, че всеки ученик се гордее, че е възпитаник на това училище – средище на духовност и житейска мъдрост, и достоен последовател на Паисий Хилендарски.

ИСТОРИЯ НА УЧИЛИЩЕТО

Светско училище в с. Абланица е открито на 25 октомври 1925 г. Дотогава е съществувало частно мохамеданско училище. С откриването на българско държавно първоначално училище е назначен и първият

български учител **Тома Георгиев Попов, родом от с. Лъки**, Неврокопска околия. Първият педагог в с. Абланица е бил със средно педагогическо образование. Населението не приема лесно промяната – учителят три пъти е прогонван от селото, докато накрая със съдействието на властта се установява и започва работа. През първата учебна година са записани 62 ученици, от които 28 завършват I-во отделение, а другите остават да повтарят. На 27 декември 1937 година за първи път е назначен местен учител, който и през учебната 1947-1948 г. е назначен за директор на училището - **Адем Арнаудов**. По искане на учителите се открива първи прогимназиален клас/пети клас/с 25 ученици. Поставят се основите на прогимназиалното образование.

През 1950-1951 г. като учителки са назначени сестрите Мария и Величка Чачеви, родом от с. Жостово /днешно гр. Хаджидимово/. Мария Чачева живее и работи в селото до пенсионирането си. Тя допринесе много за

От учебната 1953 – 1954 година директор е Димитрия Мачева, а в училището се обучават вече 250 ученици от I до VII клас. Ученици честват мероприятия заедно с ученици от съседни села, като изнасят литературно-музикални програми и провеждат състезания.

През 1954 – 1955 година са назначени и двама местни учители – Юрий Газиев и Ибраим Гърбев.

През 1956 – 1957 година директор на училището отново е Адем Арнаудов. Нов подем в развитието на образователното дело в с. Абланица е преобразуването на началното училище в прогимназиално V – VIII клас, а през учебната 1963 – 1964 година училището получава статут на основно.

За директор на училището през 1964 година е назначен Димитър Аратинов, родом от с. Хаджидимово.

През 1972 - 1973 г. за директор на училището е назначен Юрий Газиев от с. Абланица. Настъпва нов подем в развитието на образователното дело. Провеждат се и се обогатяват извънкласните дейности.

През 1991 – 1995 година директор на

Адем Арнаудов
Директор от 1947г. до 1953г.

СТРАНИЧКА ЗА НАЙ - МАЛКИТЕ:

КОТЕНЦЕ

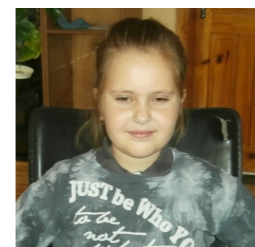

Сибил
Башова – II б клас.

На пътя намерих котка малка,
колко е прекрасна и сладка!
Виждам как гони птички
и я снимахме всички.

После, взех я къщи,
но мама се намръщи.
Котенцето в ъгъла застана
и мама жал я хвана!

„МОЕТО УЧИЛИЩЕ“

Ирен
Топова -2б клас

Училище мое любимо,
училище извор на знания и мъдрост.
Ти ни посрещаш в свойте светли
класни стаи
и ние смело прекрочваме прага ти
всеки мил ден.

Училище родно и мило,
дар богат за всички деца
посрещат ни учители мили
и понякога строги дори.
Но винаги готови да ни помагат в
трудни дни.

Училище - ти наш благодат си!
Гордея се, че в тебе аз се уча
и обещавам в бъдеще да сполуча!
И така някой ден да се гордееш и ти
със мен.

А сега за твоя светъл празник
от сърце ти пожелавам:
здраве, мъдрост и живеи до всеки
следващ юбилей!
ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

НА МОЯТА ГОСПОЖА

Шермин Конедарева II а клас.

Знаете ли вий, деца
кой пред вас стои сега?
Най – добрата госпожа!
Чуете ли вий звънче –
туй е нейното гласче.

А очичките засмени,
наблюдават ви на смени.
И усмивката сърцата
ти изпълва в миг душата.

Кой стои пред вас сега?
Най - добрата госпожа
Атидже Имам е тя!

ШЕРИН ИБРАИМ-2б клас

Имам си малко котенце.
Миличко и сладичко
С влажно носленце,
Малко мързеливичко но
доста хитричко.

Всеки ден с него аз играя
и на вас ще се похваля.
То другарче мое е едничко
и слушаме за всичко.

Вечер котето мърка ,
а баба сладко хърка.
Спи спи котенце сивичко
да си ми утре красивичко

УЧЕНИЧКА

Сибел Асанова – II б клас

Училището мое аз обичам,
в двора му с приятели да тичам.
А после в класната ни стая
с учителката ми любима - пиша и
чертая.

Решаваме – задачи, тестове,
рисулки,
без да правим никакви муцунки.
Бележникът ми пълен със шестници
показвам на моите съученици.

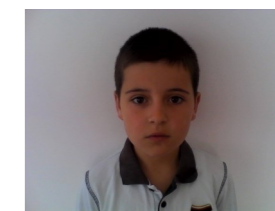
И най-накрая с гордост тичам
при мама и при татко
дето най – обичам!

КЪСЕН СНЯГ

Късен, неочакван сняг
изненада всички пак.
Покри горите и полята
и в градините цветята.

И в така очакваната пролет
птички върнаха се от далечен
полет,
но намериха при нас
преспи, преспи с пухкав сняг.

И снегът вали, вали
та земята цялата покри.
Весел смях навън ехти
и пълни детските души.

Севгин Гърбев – II а клас

Ученическо творчество

ДОБРОТА

Когато навел си ти глава,
потънал в мрак и нищета,
училището е там, подава ръка,
надежда ти дава, дори доброта.

И в най – нещастните моменти, зная,
когато не виждаш на болката края,
училището е там, подава ръка,
надежда ти дава, дори доброта.

Отчаен от ежедневието сиво,
когато на теб все ти е криво,
проблясва в душата малко светлина,
затопля сърцето, пробужда света.

Когато отхвърлен си ти от човека,
когато поемеш по грешна пътека,
намираш утеха в старата сграда,
в което човек не бива да страда.

И пак затопля се сърцето,
пред портрета, където Паисий размахва
перцето,
там надежда създавал е той,
и днес можем да го наречем герой.

Когато навел си ти глава,
потънал в мрак и нищета,
училището е там, подава ръка,
надежда ти дава, дори доброта.

Неше Имамова—X клас

МЛАДИ ТАЛАНТИ

Освен, че винаги е подготвена за 6 в училище, Анъм през свободното си време обича да чете книги и най-вече да рисува. Това е част от нейното любителско творчество. УСПЕХ Анъм!

По повод празника - 90 години светско училище в с. Абланица искам да поздравя всички учители като им пожелавам много успехи в благородната им професия, да бъдат все така добри и всеотдайни, усмихнати и винаги приятелски настроени към нас-учениците!

А на всички ученици пожелавам да постигнат мечтите си , защото единствено на човек е дадено да мечтае, а с мечтите животът става по-красив, интересен и щастлив.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК !

Анъм Балиева - ученичка от IX клас

продължен е от

От 2010 година ръководството на училището е в състав: М. Имамов-директор, К. Гайтаничева помощник-директор по УД, Х. Къдрев-помощник-директор по АСД. Освен като помощник-директор К. Гайтаничева успява да се докаже и като поет-инноватор. До момента има издадени три стихосбирки, които разкриват нейния индивидуален стил. Също така тя е написала и химна, посветен на патрона на училището

Г-жо Гайтаничева, какво ще пожелаете на всички, по случай празника на училището?

- Скъпи ученици, това, което искам да ви пожелая, ще го изпиша в проза и рими.

Октомври - двадесет и пети , в лето -

иляда деветстотин двадесет и пет.

Слънчев лъч сред тъмната пътека,

Светило над житейски светила

училище в селцето се открило

духовен храм за всичките деца.

И този храм 90 години вече

отваря своята врата

чертае нови хоризонти

за своите обичани деца

Докосва бъдещето чрез наука

в един живот на творчество и на прогрес

и всеки, който тръгне си от тука

постига своята мечта с успех...

Затуй сега – в деня на твоя празник

Стоим със гордо вдигнати глави

От час на изгрев та до късен заник

Творим и славим твоите предци.

Дълбок поклон ти правя днес, светиньо,

Училище най-свидно на света

90 години - с труд и прометейска сила

възпита хиляди деца.

90 години – без междучасие

творяхме, учехме безспир

децата - бъдещето на България

разнасят славата ти в целия вселен...

Честит празник на всички, които носят в сърцето си съдбата на

СОУ „Св Паисий Хилендарски”- с. Абланица Калинка Гайтаничева – помощник-директор,

учебна дейност

ХИМН НА СОУ „ СВЕТИ ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ”

ПОСВЕЩЕНИЕ

Текст: Калинка Гайтаничева

Музика: Арбен Терзиев

Училище родно и мило,
за всеки отваряш врати.

Ти слънце на нас си дарило
и светиш в наште мечти.

Паисий – патронът ти славен
със своите заветни дела,
с духа си титански е равен
на всички кумири в света.

От него е гордата сила
да бъдем достойни чеда,
родината слънчева, мила
да славим навред по света.

Училище родно и мило –
Светило под родния свод,
На всеки компас си дарило,

ПРОВЕДЕНО ИНТЕРВЮ С КМЕТА НА С. АБЛАНИЦА**Г-н Адем Арнаулов**

Г-н Арнаулов, тази година училището ни в Абланица ще чества 90 години светско училище в Абланица. Какво ще пожелаете на всички работещи и учащи се в училището?

Искам да се обърна най-напред към директора на училището, защото е безспорен приносът му, както и на колегите му – директори и на всички учители, градили имиджа на училището през изминалите години.

Уважаеми г-н Имамов!
Уважаеми учители, скъпи ученици!

За мен е чест да поздравя всички вас-образовани и всеотдайни просветници, вас ученолюбиви ученици, с годишнина от създаването на светско училище в с.Абланица.

Нека в този прекрасен момент загърбим ежедневните проблеми и трудности, да отправим поглед към тези лъчезарни и усмихнати деца, защото този ден носи много положителни емоции, зареждащи обществото ни с много настроение, отварят сърцата ни за повече радост и любов, повече щастие и доброта. Пожелавам на всички учители и ученици да бъдат все така амбициозни и духовити, на цялото население на с.Абланица - обичта и добротата да бъдат техни спътници още дълги години.

Бъдете живи и здрави, усмихнати и всеотдайни!

Честит празник СОУ Св.Паисий Хилендарски с.Абланица

Адем Арнаулов - кмет на с. Абланица

„ Писмената реч и културата, която дават книгите, променят в дълбочина начините на възприятие, начините на функциониране на паметта и на мисленето“

/ Л.С. Виготски /

Да бъдеш учител е истинско предизвикателство, голяма отговорност, мисия и работа. Един учител е добър, ако успее да респектира с авторитета си останалите. А това се постига с много любов към професията, уважение към училищната институция и правилата в нея, проявяване на справедливо отношение към учениците, стимулиране и насърчаване нравствеността, толерантността, етичността в отношенията между ученици, учители, родители. Постоянно да мотивира поведение у младите хора в духа на европейските ценности, да им създава чувство за успех, интелектуални предизвикателства и емоционален комфорт.

В СОУ „ Св. Паисий Хилендарски“ с. Абланица работя като преподавател по български език и литература, а като главен учител от учебната 2009/2010 година след стартиране на програмата за кариерно развитие на учителите. Имам 24 години педагогически стаж и трета професионалноквалификационна степен.

Училището ни е с много богати традиции, опит и успехи зад гърба си. Една завидна 90-годишна история, изпълнена с много успехи и постижения, но и с много трудни години във времето. Години, в които поколения учители и ученици са давали своя принос за образованието в село Абланица.

Днес СОУ „ Св. Паисий Хилендарски“ има много привлекателна визия, завидно богата материално-техническа база, с отлични условия за обучение и работа, един съвременен облик, който впечатлява.

Несъмнено съществен принос за състоянието на образователната институция има ръководството на училището. Директорът – г-н Мехмед Имамов, заедно със своя екип, притежават завидни управленчески качества и успяват да мотивират цялата училищна общност за постигане на по-високи успехи и качествено образование. Така училището през последните години се наложи като едно от водещите в региона и страната. Домакин на две научно-практически конференции и много междуучилищни проекти, състезания, извънкласни дейности.

УЧИЛИЩНИ ДЕЙНОСТИ И МЕРОПРИЯТИЯ

В СОУ „Св.Паисий Хилендарски“, с. Абланица бе проведена дискусия на тема: : „Родителите-помощници или партньори в учебно-възпитателния процес.Как да направим училището втори дом за учителите, защотоДецата желаят повече примери, отколкото критика.“

Гости на мероприятиято бяха:

г-н Людмил Терзиев – кмет на община Хаджидимово,

г-н Адем Арнаулов – кмет на село Абланица;

Представители на съдебната власт:

г-жа Катя Бельова – председател на Окръжен съд - гр. Благоевград;

г-жа Мария Карагъзова – председател на Районен съд – гр. Гоце Делчев

г-н Зайков – Началник участък полиция – гр. Хаджидимово;

д-р Теменужка Любенова – Председател на Областния съвет по наркотичани вещества – гр. Благоевград;

г-н Христо Манчев – директор на II-ро основно училище – гр. Благоевград;

г-жа Севим Топова – директор на ЦДГ “Пролет” – с. Абланица

и родители.

Водещ на дискусията бе г-н Мехмед Имамов – директор на СОУ “Св. Паисий Хилендарски”, който приветства гостите и даде ход на дискусията.

Реализирана бе тренинг задача за взаимоотношенията между учители-родители-ученици от началните учители под ръководството на г-жа Калинка Гайтанинчева – пом. директор по учебната дейност в училището. След това г-жа Сълзета Зейнева – главен учител и председател на Училищното настоятелство представи информация за Ролята на Училищното настоятелство в привличането на родителите в училищния живот. Последваха две презентации по темата: едната бе подготвена от екип учители и представена от г-жа Силвет Даутева, председател на Методическо обединение на възпитателите в училището и подчинена на мотото: “Личният пример е най-доброто средство за възпитание”

Втората презентация “Европейската конвенция за защита правата на човека и ние, учениците от

СОУ “Св. Паисий Хилендарски” с. Абланица”

бе представена от членовете на Ученическия съвет в училището – Халил Узунов – председател, Нанси Узунова и Ирен Гърбева.

Бяха изложени табла с рисунки и произведения от ученици по темата. Ученичката Нанси Узунова прочете свое есе по темата.

Интересни практически примери даде д-р Мария Карагъзова в своето изказване под надслов “Да не забравяме, че и ние сме били деца... и Европейската конвенция за защита правата на детето”.

Психологически разсъждения по темата поднесе г-жа Илвие Кокударева – педагогически съветник в училище и председател на Комисията за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни. “ДЕТЕТО – “проводник” на топлина и светлина” беше акцентът в нейното изказване.

В края на дискусията д-р Теменужка Любенова

представи интересна презентация на тема: “Децата желаят повече примери отколкото критика”, която също беше много интересна и предизвика размисъл.

Много емоционално участие взе г-жа Катя Бельова, която приветства всички присъстващи за участието ни в подобен формат. Бе възхитена от участието на прекрасните ни ученици.

Целта на дискусията – споделяне и изграждане на модели и добри практики за ефективна връзка учител – родител – ученик, обединени от каузата, фокуса – детето и неговото бъдеще... бе напълно реализирана.

Когато ме помолиха да напиша нещо за училищния вестник, се изненадах много приятно, че все още съществува и има хора, които се занимават с него. Помня как започнахме с Илвие като на шега, особено първия брой. Беше ни много интересно, а и нали искахме да ставаме журналистки :-). Учителите ни помагаша с всичко, което можеха, а чисто техническите проблеми само ни амбицираха да сме по-креативни при решаването им. Идея си нямахме как се прави вестник, какво да пише в него, как се структурират текст и картинки по най-подходящия начин на страничка А4. Помня, че след първия издаден брой тайничко се паникьосах, че за следващия няма да има какво да пишем, та си

оставяхме "резервни" теми и за после. На много неща се научих извънредно покрай вестника, за което и до днес съм много благодарна.

Сега знам, че желанието да правиш нещо, каквото и да е то, е най-важната съставка. Когато правиш нещо с любов и желание, въображението ти е толкова креативно и ражда такива невероятни идеи, дава крила и смелост. Затова искрено ми пожелание за всички, с повод и без повод, е да вярват в себе си и да са смели.

Белназ Гегова,

Старши инспектор, Съвет за електронни медии

Най - напред искам да честитя празника **90 години светско училище в с. Абланица** на целия учителски колектив под ръководството на г-н Мехмед Имамов, на всички ученици, които с отличен успех и добра дисциплина представят училището навсякъде.

На всички вас пожелavam здраве и още дълги години да продължавате със своя неуморен труд, нестихващ ентузиазъм и професионализъм да превръщате училището в солидна основа, върху която лесно и надеждно се градят възпитани, умни и успели личности. Горд съм, че съм един от възпитаниците на СОУ "Св. Паисий Хилендарски", защото всичко, което съм сега, дължа до голяма степен на вас, скъпи учители.

Връщайки се години назад, винаги си спомням с усмивка и умиление за Вас - моите учители, за прекрасните моменти в училище със съучениците и често пъти възкликвам: "Ех, да си бях ученик". Искрено се надявам, че настоящите и бъдещи ученици разбират колко голямо е значението за живота им в бъдеще, на знанията и уменията, които вие им давате всеки час. Искам да завърша с един съвет към плахите, но много амбициозни и умни деца, учащи се в СОУ – Абланица:

“Скъпи ученици! Където и да продължите образованието си, бъдете горди и не се притеснявайте да кажете, че сте завършили средното си образование в СЕЛО Абланица.

Ние, неговите възпитаници сме се доказали и ще продължаваме да се доказваме като преуспели и амбициозни личности!”

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК НА всички учители, ученици и жители на с. Абланица!

Д-р Здравко Дренчев

продължение от стр. 4

Смятам, че е удоволствие и привилегия човек да работи в такова училище. Като главен учител в прогимназиален и гимназиален етап се стремя да давам своя принос за успехите и издигане авторитета на училището, разчитайки и основавайки се на своя опит, познания и лични качества. Като преподавател по български език и литература имам своите професионални успехи с класирани ученици в олимпиадата по български език и литература на областно и национално ниво, както и отлични резултати от провеждането на ДЗИ. Разбира се това е един съвместен труд с останалите преподаватели по предмета в училище. Останалите учебни предмети също представят училището с много добри и отлични резултати.

По- специфични дейности от моята практика като учител са провеждане на литературни дискусии с участието на творци от региона и страната, презентации на книги, провеждане на анкети, инициране на проектни дейности, участие в издаване на книга по повод 80 години светско училище в село Абланица, издаване на алманах с ученическо творчество „ И слово, и светлина...” по повод 85 години.

Съпричастна съм към проблемите на българското образование и се радвам от сърце на всички успехи и възход на училището, в което работя.

По повод празника на СОУ „ Св. Паисий Хилендарски” пожелavam на всички професионални успехи и творческо дръзновение.

Честит празник!

Сълзета Зейнева—главен учител по БЕЛ

УЧЕНИЦИТЕ ГОВОРЯТ

ДА УЧИШ В АБЛАНИЦА!

Началото винаги е било трудно за всеки. Да започнеш на чисто. Тепърва да градиш образи, впечатления и мнения за това, което те заобикаля. Това начало идва и като втора възможност – да докажеш, че можеш. Това начало се появи в трудна част от живота ми, но пък съм благодарна, че получих тази уникална възможност, която малцина имат и оценяват.

До VII клас учих в родното си училище в с. Боголин, след което родителите ми решиха да ме преместят в училището в с. Абланица. Разбира се, за мен това беше страшно – все пак не познавах никого. Но пък нали за това са трудностите в живота ни – за да ни правят силни и да ни покажат кои хора наистина държат на нас? В началото има един преходен период, в който опознаваш обстановката,

хората, правиш сравнение между познатото и новото. След време свикваш малко по малко с помощта на приятели и учителите, които стават неделима част от живота ни. Тук открих много отзивчиви учители, които наистина приемат децата като техни собствени, които се грижат за нас като родители, с които можеш да споделиш проблем и да ти помогнат да ги преодолееш. За жалост малко от учениците осъзнават какво богатство са учителите.

Не само аз, но и ученици от други училища в района са ми казвали, че биха искали да учат в училище като нашето, заради възможностите за развитие и прогрес, който то ни предоставя. Но много малко хора умеят да се възползват от тези удобства и възможности.

Лично за моето израстване училището ми предоставя големи възможности като знания, които получавам, екскурзиите, които остават емоционално изживяване, състезанията, изложбите, извънкласните мероприятия, конкурсите и изобщо всякакво поле за изява. Това всичко ме кара да се стремя към по-високи стъпала, показва ми, че с малко повече усилия дори и най – неосъществимата мечта се превръща в реалност. Идваването ми в това училище ме научи да вярвам, че доброто у хората съществува. И най – важното, че когато давам всичко от себе си, за да постигна резултат, бивам поощрявана и не оставам разочарована.

По повод 90 години училище в с. Абланица се обръщам към всички учители, ученици и работещи в него с най – искрени пожелания за благоденствие и още по – големи успехи и постижения.

Киара Юркова - IX клас

ИНТЕРВЮ С УЧЕНИК ОТ 12 КЛАС

Казвам се Халил Узунов, ученик в дванадесети клас, за втора поредна година имам честта и отговорността да бъда представител на Ученическия Съвет в училището.

Как се чувстваш като абитуриент?

Чувствата, които изпитвам са смесени.

Чувствам се малко притеснен, страшно много развълнуван и леко натъжен.

Това да си абитуриент, в никакъв случай не значи само купони до зори и пиянски изцепки...От тук нататък започва същинският живот, с многото перипетии, с много вълнения и радости. Започва един нов етап от моя живот, който смятам да изживея

пълноценно.

Тази година е особена за училището? Какво ще пожелаеш на всички учители по случай празника?

На всички учители желая много търпение, по-малко бръчки, високи заплати и след време, когато се срещнем да им кажа: **“Благодаря Ви за това, че ми дадохте толкова много! Благодаря Ви, че ме направихте личност! Гордея се, че се обучавах в това прекрасно училище, в което израснах като отговорен и всеотдаен човек! Благодаря Ви!”**. Желая им крепко здраве, много послушни и любознателни деца да обучават и никога да не се променят.

А на учениците?

На всички ученици пожелавам да следват мечтите си, никога и за нищо на света да не спират да вярват в себе си, да бъдат искрени и честни. Никога да не забравят родното селище и приятелствата, създадени в него.

Из спомените на бивши ученици...

Има дни, които са определящи за това какъв човек ще бъдеш. В тези моменти е важно да срещнеш точните хора, които да ти кажат правилните думи. Училището е мястото, където срещнах хора, които ме научиха да бъда това, което съм. В момент от живота си, когато не знаеш още кой си, когато нямаш лице, има хора, които ти помагат да откриеш себе си. Истината е, че не само уроците от учебниците са важни, но и връзките, които създаваш в училище. По-важни са уроците по човештина, на които нашите учители неизменно ни научават. Вярвам, че мисията на един учител е да учи децата как да станат добри хора. Имах прекрасни примери за такива учители. Точно затова и аз се върнах в училище, за да продължа дело, което смятам за истински ценно. Онова, което ясно си спомням, е, че винаги бях заета – не само с уроци и домашни, но и с извънкласни занимания. Давам си сметка, че това ме е обогатило много. Помня ясно всяко културно събитие на училището, с което се ангажирах винаги с желание. Това развива емоционалната култура и социалните умения, осъзнавах го тогава, разбирам го и сега.

Затова моето пожелание по случай 90-тата годишнина на училището е най-вече към учениците. Създайте си условия да имате по-гъвкава мисъл, възползвайте се от всичко, което ви дават учителите, не спирайте да търсите, да се съмнявате, да откривате все нови и нови неща. Създадете ли си подобни умения, ще можете да се справите с всичко, което животът ви поднесе.

На учителите желая здраве и най-ценното за тях – да виждат винаги благодарността в очите на своите ученици.

д-р Илвие Конедарева

„Учи така, сякаш непрестанно усещаш недостиг на знания, и така, сякаш постоянно се боиш да не ги разпилееш.”

Конфуций

Реших да започна поздравлението си по случай 90 години светско училище с.Абланица с велика мисъл, защото именно в училище започва истинското развитие на насочената мисловна дейност за всеки подрастващ. Вече 30-годишен, осъзнавам какви късметлии сме всички европейци и останалите народи на така наречения „модерен свят”, че имаме достъп до почти безплатно образование. Повече от 58 милиона деца по света все още нямат достъп до училище. За щастие, децата и младежите от с.Абланица вече 90 години се радват на светско училище, през което са минали десетки поколения преподаватели и възпитаници. В знак на признателност и благодарност за това, че съм бил част от едно от тези поколения, бих добавил каква е разликата между добрия и великия учител. Добрият учител развива възможностите на ученика до предела му, великият учител веднага вижда този предел. Спомням си как пристъпих за пръв път прага на училището, първият учител, първата ученическа чанта, първите тетрадки и учебници. Да, без съмнение училището е свързано с началото на духовно и светско, мисловно и научно, професионално и емоционално развитие. Емоционално и куриозно беше началото, когато не разбирах „защо аджеба”(казано на абланишки), тетрадките трябва да имат тесни и широки редове или квадратчета. Сега, като пораснал човек, живеещ в динамично общество, пълно с правила, които трябва да се спазват, осъзнавам, че всичко е започнало там някъде в първи клас, когато учителката ни караше да спазваме очертанията на редовете и квадратчетата. Метафора, но вярна, животът е пълен с метафори. Метафорично или не, във втори клас останах на поправителен по „четене”, след това получих и първата „двойка”. Всичко това ни кара да излизаме от своята „зона на комфорт”, която си създаваме, там, където всичко ни е познато и се чувстваме удобно. Преминавайки от „зоната на комфорт” в „зоната на обучение”, разширяваш кръгозора си, научаваш нови неща за света, опознаваш нови култури, езици, история, география...опознаваш себе си, анализиращ поетапно обстоятелства и събития, осъзнавайки колко е всеобхватна тази зона. Емоционално, дълго и динамично беше опознаването на собствените ми зони на комфорт и обучение, период, който

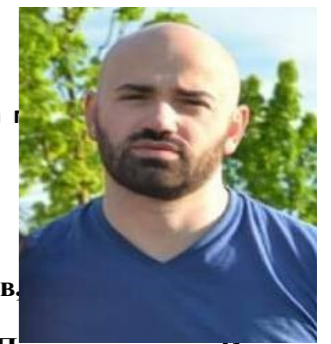
съвпадна с невероятните ученически години. Ярък спомен за мен са и многократните участия в различни спортни и културни училищни мероприятия, от които безспорно най на сърце ми остава, стихотворението „Наше село”, което не успях да изрецитирам пред всички(смях). Бързо и неусетно мина времето и се превърнах в зрелостник, застанал на ръба на “зоната на обучение”, а пред мен беше „зоната на големите цели”. Училището ме подготви отлично да направя първата голяма крачка в живота - влизането в университета. Завърших Медицинския университет гр. София и се превърнах в млад лекар, незнаещ какво му предстои в бъдеще. Реших да разширя „зоната на големите цели” и заминах за Испания. Щастливо стечение на обстоятелствата ми позволи да започна първата си работа като лекар, макар и на чужда земя. От няколко години съм се посветил на естетичната дерматология и диетология, но не спирам да се връщам мислено в училище. Така например усъвършенствах испанския си на университетско ниво в “Instituto de Cervantes” и преминах през редица различни обучения. Животът не е “път от рози”, но стига да вярваш, всичко е постижимо. На всички, които в момента са или са били част от светско училище с.Абланица, пожелавам да достигнат предела на зоната на обучение, да не спират да разширяват зоната на големите цели и в трудни моменти да се връщат към зоната на комфорт, не спирайки, да мечтаят смело.

„Цялата гордост на учителя е в неговите ученици, в растежа на посетите от него семена!”

Д.И. Менделеев

Д-р Асан Моллов

д-р Асан Моллов, клиника

д-р Асан Моллов,

клиника по ....., гр. Памплона, Испания